

въ България; напр. на гжата на полковникъ Фичевъ и др. Тя говори тъй пламенно, че съ своята ръчъ разплака всички ни. Дамитѣ, участвуващи на банкета, я прѣгърщаха и съ сълзи на очи цалуваха.

Въ този моментъ, като слушахъ тия думи, като гледахъ тия гледки, азъ стояхъ просто като вкамененъ. Това виждахъ за пръвъ пътъ въ живота си. Азъ не вѣрвахъ очите си, не вѣрвахъ и ушиятъ си особно като виждахъ, че всичко това става въ банкета, даденъ отъ госпожата на хърватския банъ, че тукъ именно се пиятъ наздравици за сгрупирането на славянството противъ общия врагъ — Австро-Унгария — за освобождението на славяните! . . .

Въ 4 часа любезната графиня ни остави за да отиде на игрите заедно съ бана, който я чакаше въ фиякъръ при вратите.

Слѣдъ нейното излизане, ние си вземахме сбогомъ отъ дамитѣ и отидохме сѫщо на игрището.

Прѣди да пристъпя къмъ описание впечатлението си отъ игрите мисля не ще бѣдатъ безинтересни за читателя нѣколко свѣдѣния за соколските дружества и организации, които взеха участие въ тия игри.

На първо място ще трѣбва да споменемъ „Хърватското Соколство“ основано отъ покойни-тѣ Д-ръ Иосипъ Фонъ и Францо Хохманъ. То има до има 48 дружества, които сѫ распрѣснати изъ по голѣмитѣ градове на Хърватско, Славония, Далмация, Босна и Херцеговина и Унгария. Всички тия дружества сѫ групирани подъ единъ управителенъ съвѣтъ, който има слѣдния съставъ: председателъ: Д-ръ Степанъ пл. Милетичъ, подпредседатели: Цезаръ Акаличъ и Д-ръ Лазаръ Царъ, секре-